

af midlets lovlige anvendelsesområde, findes det nødvendigt, at der samtidig kan stilles krav om en ændring af midlets salgsnavn for at hindre, at brugeren vildledes med hensyn til midlets lovlige anvendelse.

Til nr. 4

Af bemærkningerne til den gældende § 36, der henviser til den tilsvarende bestemmelse i bekæmpelsesmiddeloven fra 1961 følger, at udgifter til forskning og oplysningsvirksomhed ikke kan afholdes af afgiftsprovenuet.

Ved anvendelsen af afgiftsprovenuet til de nævnte formål vil man i videst muligt omfang benytte sig af eksisterende institutioner og ekspertise. Det er således ikke tanken at opbygge et selvstændigt forsknings-, uddannelses- eller oplysningsapparat i miljøministeriets regi.

Prioriteringen af de nævnte opgaver vil ske efter drøftelse i Bekæmpelsesmiddelrådet, jfr. de almindelige bemærkninger, punkt 4, Godkendelsesordningens administration.

Ud fra ønsket om at prioritere bl.a. forsknings- og oplysningsvirksomhed vedrørende bekæmpelsesmidler findes det nødvendigt at ændre den gældende bestemmelse. Forslaget indebærer, at afgiften kan anvendes til forskning i midlernes indvirkning på miljø og sundhed, samt til uddannelse af brugere af midlerne og oplysning om midlernes anvendelse og indvirkning på sundhed og miljø.

De nærmere regler om afgifter er fastsat i bekendtgørelse nr. 410 af 17. september 1980 om bekæmpelsesmidler. Herefter udgør afgiften 2½ pct. af omsætningen med et afgiftsloft på 60.000 kr. pr. kalenderår, der vil blive ophævet, samtidig med at afgiftssatsen ændres til 1½ pct. For så vidt angår afgiftsprovenuet anvendelse henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

ad § 38, stk. 3

Forslaget er en konsekvens af nr. 2.

Til nr. 6

Den gældende bestemmelse i § 46 giver ministeren adgang til at bemyndige kommunalbestyrelser til hos detailhandlere og lignende at føre tilsyn med, at loven og de i henhold til loven fastsatte regler overholdes. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 410 af 17. september 1980 om bekæmpelsesmidler.

I forbindelse med overvejelserne om at styrke tilsynet bl.a. på bekæmpelsesmiddelområdet, findes det ønskeligt, at der åbnes mulighed for i videre omfang at henlægge visse tilsyns- og kontrolopgaver til kommunerne, herunder tilsynet med producenter, importører og grossister, samt til visse mindre analyseopgaver. Det bør dog understreges, at hovedparten af tilsynsopgaverne efter loven fortsat bør varetages af en central myndighed på grund af opgavernes karakter. De opgaver, der kan tænkes henlagt til kommunerne i medfør af bestemmelsen, vil således være af mindre omfang.

Til nr. 7-10

Forslaget er en konsekvens af nr. 2, 3 og 5. Herudover foreslås indsat en tilføjelse til § 59, nr. 10 om, at uforsvarlig omgang med farlige stoffer og produkter, hvorved der forvoldes ikke ubetydelig skade på miljøet, kan straffes.

Forslaget er indsat for at bringe straffebestemmelsen i overensstemmelse med lovens formålsbestemmelse, ligesom bestemmelsen skal afspejle den skærpelse af vurderingen af farlige stoffer og produkter, der er indeholdt i forslagets nr. 3.

Forslaget supplerer i øvrigt bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens §§ 11 og 17.

Til nr. 11

Forslaget er en konsekvens af nr. 2, 3 og 5.

Til nr. 12

Forslaget er en konsekvens af nr. 3.

Til nr. 13

I overensstemmelse med forslagene i betænkning nr. 996/1983 om ansvarsplacering m.v. i kommunestyret foreslås det, at kommuner og kommunale fællesskaber kan pålægges bødeansvar.

Bestemmelsen forudsætter, at den strafbare handling er begået af kommunen eller det kommunale fællesskab som bygherre, driftsherre, arbejdsgiver eller lignende.

Til nr. 14

Forslaget er en konsekvens af ændringen af retsplejeloven.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1987. Det er af stor betydning for virkeliggørelsen af lovforslagets intentioner om at skærpe kravene til godkendelser af bekæmpelsesmidler, at forslaget træder i kraft hurtigst muligt, og den 1. januar 1987 anses for det tidligst mulige.